

A TANÁCS 1990. június 28-i IRÁNYELVE
a kereső tevékenységük folytatásával felhagyó munkavállalók és önálló vállalkozók
tartózkodási jogáról

(90/365/EGK)

AZ EURÓPAI KÖZÖSSÉGEK TANÁCSA,

tekintettel az Európai Gazdasági Közösséget létrehozó szerződésre, és különösen annak 235. cikkére,

tekintettel a Bizottság javaslatára¹,

tekintettel az Európai Parlament véleményére²,

tekintettel a Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére³,

mivel a Szerződés 3. cikkének c) pontja úgy rendelkezik, hogy a Közösség tevékenysége a Szerződés értelmében magában foglalja a személyek szabad mozgását gátló, tagállamok közötti akadályok eltörlését;

mivel a Szerződés 8a. cikke úgy rendelkezik, hogy a belső piacot 1992. december 31-ig létre kell hozni; mivel a belső piac egy olyan belső határok nélküli térség, ahol az áruk, a személyek, a szolgáltatások és a tőke szabad mozgása a Szerződés rendelkezéseinek megfelelően biztosított;

mivel a Szerződés 48. és 52. cikke rendelkezik a munkavállalók és az önálló vállalkozók szabad mozgásáról, amely magában foglalja a tartózkodás jogát abban a tagállamban, ahol a munkavégzésre irányuló tevékenységet folytatják; mivel kívánatos, hogy a tartózkodási jog azokat a személyeket is megillessen, akik felhagytak e tevékenységük folytatásával, még akkor is, ha a munkában töltött életük alatt nem gyakorolták a szabad mozgás jogát;

mivel a tartózkodási jog kedvezményezettjei nem válhatnak indokolatlan teherré a fogadó tagállam költségvetése számára;

¹ HL C 191. szám, 1989.07.28., 3.o. és HL C 26.szám, 1990.02.03., 19.o.

² 1990. június 13-i vélemény (a Hivatalos Lapban még nincs kihirdetve).

³ HL C 329. szám, 1989.12.30., 25.o.

mivel az 1390/81/EGK¹ rendelettel módosított 1408/71/EGK² rendelet 10. cikke szerint a rokkantsági, öregségi nyugdíjak, illetve munkahelyi balesetek vagy foglalkozási betegség alapján járó pénzübeli ellátás jogosultjainak jogosultsága fennmarad akkor is, ha a kifizetésért felelős intézmény székhelyétől eltérő tagállam területén van a lakóhelyük;

mivel ezt a jogot csak akkor lehet ténylegesen gyakorolni, ha az a családtagokat is megilleti;

mivel ennek az irányelvnek a kedvezményezettjeire olyan közigazgatási rendelkezéseknek kell vonatkozniuk, amelyek megfelelnek azoknak, amelyek a 68/630/EGK³ és a 64/221/EGK⁴ irányelvekben kerültek megállapításra;

mivel ezen irányelv elfogadására a Szerződés a 235. cikkben meghatározott hatáskörökön kívül más hatáskört nem biztosít,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

1. A tagállamok biztosítják a tartózkodási jogot a tagállamok azon állampolgárainak, akik munkavállalói vagy önálló vállalkozói tevékenységet folytattak, továbbá a (2) bekezdésben meghatározott családtagjaiknak, azzal a feltétellel ha azok rokkantsági, elő- vagy öregségi nyugdíjban, illetve munkahelyi baleset vagy foglalkozási betegség alapján járó pénzellátásban részesülnek, és ez az anyagi fedezet elegendő összegű ahhoz, hogy elkerüljék, hogy a tartózkodási idejük alatt a fogadó állam szociális biztonsági rendszerére terhet jelentsenek, továbbá azzal a feltétellel, hogy a fogadó tagállamban teljes körű egészségbiztosítással rendelkeznek.

Az anyagi fedezet akkor minősül elegendőnek, ha meghaladja azt a szintet, amely alatt a fogadó állam az állampolgárainak szociális támogatást nyújthat, figyelembe véve a kérelmező — és adott esetben a (2) bekezdés értelmében beengedett személyek — személyes körülményeit.

¹ HL L 143. szám, 1981.05.29., 1.o.

² HL L 149. szám, 1971.07.05., 2.o.

³ HL L 257. szám, 1968.10.19., 13.o.

⁴ HL 56. szám, 1964.04.04., 850/64.o.

Amennyiben a második albekezdés nem alkalmazható egy tagállamban, a kérelmező rendelkezésére álló anyagi fedezet akkor minősül elegendőnek, ha meghaladja a fogadó állam szociális biztonsági rendszere által juttatott nyugdíj legkisebb összegét.

2. A következő személyeknek, tekintet nélkül állampolgárságukra, joguk van a tartózkodási jog jogosultjával egy másik tagállamban letelepedni:

(a) a házastárs és eltartott leszármazóik;

(b) a tartózkodásra jogosult, illetve házastársa eltartott felmenő egyenesági rokonai.

2. cikk

1. A tartózkodási jog gyakorlását a „tartózkodási engedély az EGK tagállamának állampolgára számára” címen kibocsátott okmány igazolja, amelynek érvényessége ötéves időtartamra korlátozható, és meghosszabbítható. A tagállamok a tartózkodás első két évének végén azonban megkövetelhetik az engedély újraérvényesítését, ha azt szükségesnek ítélik. Amennyiben a családtag egyik tagállamnak sem állampolgára, számára egy ugyanolyan érvényességgel bíró tartózkodási okmányt állítanak ki, mint amelyet annak az állampolgárnak, akinek a jogán jogosult.

A tartózkodási engedély vagy okmány kiadásához a tagállam a kérelmezőtől csupán érvényes személyazonosító igazolvány vagy útlevél bemutatását kívánhatja meg, továbbá annak bizonyítását, hogy a kérelmező az 1. cikkben megállapított feltételeknek eleget tesz.

2. A 68/360/EGK irányelv 2. és 3. cikkét és a 6. cikk (1) bekezdésének a) pontját, valamint (2) bekezdését és a 9. cikkét értelemszerűen kell alkalmazni ezen irányelv kedvezményezettjeire.

Egy tagállam állampolgárának a tagállam területén tartózkodási joggal rendelkező házastársa és eltartott gyermekei jogosultak bármely munkavállalói jogviszonyba lépni vagy bármely önálló vállalkozói tevékenységet folytatni az érintett tagállam egész területén, még akkor is, ha egyik tagállamnak sem állampolgárai.

A tagállamok nem térhetnek el ezen irányelv rendelkezéseitől, kivéve közrendi, közbiztonsági vagy közegészségügyi okok alapján. Ebben az esetben a 64/221/EGK irányelvet kell alkalmazni.

3. Ez az irányelv nem érinti a második lakóingatlan megszerzésére vonatkozó hatályos jogszabályokat.

3. cikk

A tartózkodási jog addig gyakorolható, amíg a jogosultak eleget tesznek az 1. cikkben megállapított feltételeknek.

4. cikk

A Bizottság az ezen irányelv végrehajtására megállapított határidőtől számított három éven belül, azt követően pedig három évente jelentést készít ezen irányelv alkalmazásáról, és azt az Európai Parlament és a Tanács elé terjeszti.

5. cikk

A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek legkésőbb 1992. június 30-ig megfeleljenek. Erről haladéktalanul tájékoztatják a Bizottságot.

6. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Luxembourgban, 1990. június 28-án.

a Tanács részéről

az elnök

M. GEORGHEGAN-QUINN

